

tingelser maatte tale for, at indrømme disse Pensioner, ialtsald efter nærmere Revision. Det er fremhævet af det ærede Udvalg, at Prindsessens Huusholdning er ført her i Landet, at Hans Majestæt Kongen har ansat enkelte af hendes Betjente, og at Prindsessens Død er indtruffen saa kort Tid efter Indtrædelsen af en ny Kongens Orden, at hun ikke har kunnet træffe de fornødne Foranstaltninger, for at sikke sine Betjente. Den vigtigste Oplysning er imidlertid den, hvorledes Voets Forsatning er; thi jeg for mit Vedkommende skulde ikke tilraade at bevilge Pensionen, hvis Voet havde været istand til at afholde Pensionen, og hvis altsaa Prindsessen havde været istand til ved Testament at sørge for sine Betjente. Men jeg holder her i Gaanden en Indberetning fra vedkommende Autoritet, som behandler Voet, hvorefter det er aldeles sikkert, at der slet Intet kan blive til Pensionerne, eftersom Prindsessens Efterladenskaber ikke engang vilde være tilstrækkelige til fuldt at dække Gjælden. Jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig at henvise til de Lister, jeg har ladet affatte over disse Pensioner. Iblandt Hofbetjentene er der kun tvende blandt den høiere Klasse, som ogsaa ere specielt nævnte af Udvalget, nemlig Hofchefen og Hofdamen. Den ved skriftlig kongelig Resolution ansatte Hofchefs Pengeindtægter har været 1930 Rbd., han er opført med en Pension af 1200 Rbd., Hofdamens Pengeindtægt har været 1330 Rbd., og hun er opført med en Pension af 600 Rbd.; de øvrige 2440 Rbd. skulle nu fordeles imellem 21 underordnede Betjente, hvoraf 12 vare i den afdøde Prindsesses Tjeneste. En af dem døde nogle Dage efter Prindsessen, og hans Enke er nu opført med en forholdsvis Pension. De ville Alle sees at være ansatte til en Pension af et meget tarveligt Beløb, som ogsaa Total-Summen udviser. 9 Betjente pensioneredes i Prindsessens levende Live af hendes Hofkasse, som nu er bortfalden. Det er yttret etsteds i Betænkningen, at disse sidste Betjente skulde beholde deres hidtil havte Pension; men dette er langtfra Tilfældet, den er bleven betydeligt nedsat. Det er nu klart, at disse underordnede Betjente, baade de Betjente, som skulle tabe al den Pension, som de havde

for, og de Andre, som skulle tabe deres Pension, uden at faae Pension, ville for Størstedelen nedsynke i den største Armod og maaskee flere af dem falde det Offentlige til Byrde, navnlig har jeg som Domainedirecteur havt Leilighed til at erfare dette med Hensyn til Enkelte, som boe paa Fredensborg. Paa den anden Side maa jeg erkende, at den Indstilling, som er gjort af Udvalget, nemlig, forskudsviis at bevilge Pensionerne for et Aar, vil fjerne disse Mennekers Nød for det Første, og idet jeg skal afgive de senere modtagne Oplysninger til Udvalget, skal jeg henstille til Samme, om det troer, derefter at kunne revidere Pensionerne og i denne Session kan gjøre endelig Forslag om samme, eller om Udvalget vil forbeholde en yderligere Revision, saa at først en endelig Bestemmelse tages paa næste Rigsdag.

Hvad dernæst angaaer de Grindringer, som ere gjorte af Udvalget imod de 4 Embedsmænds Pensionering med fuld Gage paa Grund af, at deres Embeder vare inddragne, da skal jeg søge nøiagtigt at begrunde, hvorfor jeg troer, at disse Embedsmænd ere berettigede hertil. Naar man for den tidligere Tid indrømmer Gyldigheden af den Regel, at ved en ifølge Embedets Inddragelse indtraadt uforfkyldt Entledigelse beholdt en Embedsmænd sin fulde Indtægt, hvilken Regel først er sat ud af Kraft ved den nye Pensionslov, saa troer jeg, at disse 4 Poster ere begrundede.

Foreløbig skal jeg, naar Udvalget har erindret, at der er forekommet Tilfælde, hvor Finantsministeren ikke har fundet sig foranlediget til at tilstaae Embedsmænd, hvis Embeder inddrages, den fulde Pension, og der i den Anledning nævnes Nr. 18 og 19 paa den trykte Liste, dertil bemærke, at disse Undtagelser ikke kunne bevise, at Reglen ikke er almindelig. De referere sig nemlig til en vis Slags Betjente, Slotsgartnerne, hvis hele Stilliug var af den Bestaaffenhed, at Finantsministeren har antaget, at den Regel, at de egentlige faste kongelige Embedsmænd, hvis Embeder inddrages, beholder deres fulde Indtægter, burde noget modificeres, uden at man dermed opgav den almindelige Regel for de faste kongelige Embedsmænd i det Hele. Hvad nu først an-